

Els cursos de la Societat Catalana de Geografia

Curset d'introducció a la pluviometria de Catalunya

Dins del programa d'activitats del *Curs Lluís Solé i Sabarís* (1985-86), la Societat Catalana de Geografia va organitzar un **Curset d'introducció a la pluviometria de Catalunya**, que va impartir el Dr. Xavier Martín Vide els propers dies 15, 17, 22 i 24 d'abril.

El curs va tenir com a objectiu fonamental la presentació d'una àmplia informació pluviomètrica elaborada, publicada recentment o encara inèdita. Aquesta informació resumida gràficament i cartogràfica, i completada amb resultats numèrics, es va concretar en aspectes bàsics del tema i en altres especialitzats i menys coneguts, però d'importància notable tant científicament com aplicada. D'aquesta manera, els punts fonamentals del programa van ser:

- (1) Mapa de les precipitacions mitjanes anuals.
- (2) Organització dels règims pluviomètrics estacionals.
- (3) Variabilitat i tendència pluviomètrica interanual.
- (4) Precipitacions mensuals i anuals probables i els seus períodes de retorn.
- (5) Probabilitat condicionada de la precipitació diària.
- (6) Irregularitat i intensitat diària i horària de la precipitació.
- (7) Períodes mitjans plujosos i secs.

A l'apartat (1) es van analitzar els resultats obtinguts per l'*Atlas termo-pluviomètric de Catalunya* (en vies de publicació per l'I.C.C) a càrrec del Grup de Climatologia del Departament de Geografia de la Universitat de Barcelona, precisant-se els valors extrems, i els sectors amb «ombra pluviomètrica». A l'apartat (2) es van establir algunes lleis del comportament pluviomètric estacional a la Península Ibèrica i, específicament, a Catalunya, que són l'objecte d'una investigació del propi autor a punt d'acabar, i també es va fer especial remarca dels ritmes amb màxim estiuenc. A la resta de punts, els resultats aportats van procedir, així mateix, de diversos treballs de l'autor, apuntant-se el probable augment de la variabilitat interanual i evaluant-se la probabilitat de dia de precipitació després de dia de precipitació i exemplificant-se numèricament els valors alts de la intensitat, entre altres coses.

Els participants, el nombre dels quals va arribar al màxim establert, van ser estudiants de Geografia i socis de la Societat: Mercedes Ariza, Lourdes Coll, José Luis Espejo, Carina Espinosa, Joan Estrada, Mª Àngeles García, Amadeu Gil, Teodoro Gómez, Núria González, Armand Güell, Mª Mar Joaniquet, Dolors Julià, Elisenda Marsal, Carmen Molina, Ramón Molina, Pilar Pasamar, Marina Rovira, Maurici Rucabado, Carmen Ruiz i Enric Sorribas. Van rebre tots ells en començar el curset —que va inaugurar el President de l'entitat— un dossier científic amb esquemes, gràfics i mapes sobre els temes estudiats. En finalitzar el curset, se'ls va entregar un certificat acreditatiu de la seva participació i aprofitament.

Xavier Martín Vide.

Abril de 1986

Curset sobre «La Teoria i Metodologia en els estudis de paisatge»

Durant la primera setmana de maig de 1986 tingué lloc un curs sobre la teoria i la metodologia en els estudis de paisatge, a càrrec del Dr. Josep M. Panareda i Clopés, professor titular de Geografia Física de la Universitat de Barcelona. El curs, organitzat per la Societat Catalana de Geografia, es desenvolupà en una aula del Departament de Geografia de la Universitat de Barcelona. El dia 10 de maig es dedicà a treball de camp a la vall de Santa Fe del Montseny.

L'objectiu principal del curs fou oferir una visió general dels principis teòrics i metodològics de la Ciència del Paisatge, i presentar diversos exemples concrets. En tot moment es procurà mostrar la necessitat de realitzar estudis de paisatge, i la seva validesa de cara al coneixement del país i la planificació territorial.

Es plantejà el concepte de paisatge, un terme que actualment té moltes accepcions, pel que alguns autors es plantegen la conveniència de cercar un terme nou. S'exposà el panorama actual d'aquesta discussió. En concret es desenvolupà la seva relació amb la Geografia i Geografia Física. Es discutí els termes i conceptes de geosistema, geografia física global i estudis integrats.

Es parlà de les taxonomies establertes i se'n indicà les limitacions en cada cas.

S'explicà els nivells diferents en els estudis de paisatge: morfologia, tipologia, estructura i dinàmica, geofísica i geoquímica del paisatge. En aquest moment es plantejà en quin estadi s'han d'incloure els treballs de paisatge desenvolupats a Catalunya i a la resta d'Espanya. S'indicà amb claredat que en qualsevol cas no es coneix cap treball de paisatge que hagi superat l'estadi d'un estudi de morfologia del paisatge, almenys en quant es refereix a geògrafs.

Tanmateix es constatà l'avantatge d'alguns ecòlegs respecte als geògrafs. Aquells han dut a terme estudis que poden inclure's en estadis superiors d'anàlisi i interpretació del paisatge. Es feu palesa l'existència d'unes condicions acadèmiques (plans d'estudi, assignatures, preparació del professorat, infraestructura material, etc) no gaire apropiades per a l'aprenentatge dels mètodes i tècniques que haurien de permetre dur a terme estudis de paisatge, útils i vàlids.